

Напрямоб.Актуальні проблеми інклюзивної освіти

Деркач Дарина Ярославівна
здобувачка бакалаврського рівня вищої освіти за спеціальністю 016
«Спеціальна освіта (логопедія)»

Науковий керівник:
Долінчук І. О., асистентка кафедри психології,
логопедії та інклюзивної освіти
Житомирський державний університет імені Івана Франка
м. Житомир, Україна

ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ ДІТЕЙ З ПОРУШЕННЯМ СЛУХУ

Практика впровадження інклюзивної освіти в Україні, говорить про те, що діти з порушеннями слуху мають змогу навчатися в різних освітніх закладах. Однак, все ж значна кількість учнів продовжує навчання у спеціальних школах.

Основними важелями таких тенденцій є те, що в спеціальних школах вже створено і перевірено часом комфортне середовище для дітей цієї категорії. Перш за все, мова йдеться про налагоджену систему корекційних послуг, які надають кваліфіковані фахівці в поєднанні із навчанням, а також наявність однорідного за складом середовища учнів з такими самими освітніми потребами. У загальноосвітніх закладах, приміром, не завжди є можливість отримати спеціальну корекційну допомогу через відсутність у штаті фахівців (сурдопедагога чи дефектолога, наприклад), а діти можуть бути не готові прийняти однокласника з особливими освітніми потребами [3].

Тому для успішної інтеграції дитини з порушенням слуху в загальноосвітній навчальний заклад, дослідники вбачають доцільність проведення підготовчої роботи як з нею самою, так і з батьками та педагогічним колективом [2].

Навчання дитини з особливими освітніми потребами, що має порушення слуху має відбуватися на основі використання широкого спектра технічних засобів. Серед їх числа мають бути електроакустичні прилади та обладнання, слухові апарати, прилади візуального контролю мовлення, інформаційні комп'ютерні технології, електронні відео посібники.

Місце, де дитина навчається та працює повинно бути розташоване так, щоб дитина добре бачила вчителя. Коли, вчитель говорить, варто звертати увагу дитини на процес мовлення. Також вчителю слід контролювати чи почула та добре зрозуміла матеріал дитина. Варто пропонувати дитині завдання, в яких вона може вправлятися у складанні словосполучень, речень, приділяти особливу увагу до звукобуквених складів.

Для того, щоб закріпити матеріал потрібно залучати і батьків, аби вони разом з дитиною промовляли слова після прочитаного, аналізували разом з дитиною допущені помилки, використовували при виконанні домашніх завдань наочність, тощо.

Таким чином, для досягнення результативності у навчанні та забезпеченні комфортного перебування у інклюзивному класі дитини із порушенням слуху необхідна владжена систематична взаємодія батьків та фахівців, котрі працюють з дитиною.

Література:

1. Головчиц Л.А. Дошкільна сурдопедагогіка. Воспитание и обучение дошкольников с нарушением слуха : учебное пособие для студентов высших учебных заведений / Л. А. Головчиц. – М. : Владос, 2001.
2. Положення про спеціальну загальноосвітню школу (школу- інтернат) для дітей, які потребують корекції фізичного та (або) розумового розвитку. К. — 2008. — 24
3. Таранченко О. Інклюзивна освіта для дітей із порушеннями слуху: революційна тенденція чи еволюційний процес URL: <http://ap.uu.edu.ua/article/326> (дата звернення 28.09.2022)